

RÁBSKÉ NOVINY

číslo 37.

KE ČTENÍ ZDARMA

5. srpna 2016

OBSAH dnešního čísla:

Jsem tady rád	2
Události Rabí	3
Události Čepice	5
Pozvánky	7
Anketa mezi návštěvníky města	8
Hrad Rabí / akce	10
Legionáři / Ladislav Vokatý	11
Šumavští muzikanti / Bohumil Zíka	12
Recept / Zahrada	13
Městský úřad / info	14
Sport	18

*Léto je plné krásných okamžiků. Jsou
kratší i delší ...*

MEZI ŘÁDKY

Došli až k místu, kde byla voda nejhlubší. Hráz vyskládaná z kamenů, které vybíral ze dna tůně každé jaro.

Pečlivě zpevňovaná, aby zadržela hodně vody nejen pro pstruhy. Od Nezdic byl potok místy divoký, ale tady v údolí měla voda čas vymílat břehy a rozlévat se. Tajil před tátou, že sem chodí plavit koně. Kůň měl být na poli a on s ním. Obzvláště teď v době žní byli všichni schvácení jako v horečce. Bratr už dělal na svém, on s tátou si musel sjednávat na výpomoc, ale v tuto dobu byla nouze o každého mužského. A on se koupe! Dnes přišel domů až k ránu. V Kadešicích byla Anenská pouťová a Anežku byl vyprovodit až ke křížku u Velkých polí - ta pole jsou také jejich a další kolem. Loučili se dlouho, jen kvůli ní, že to tak chtěla. Nemohl dát najevo, že na lásku přestal věřit.

Nespouštěl z kobyly oči a ona z něho. Chladila se, celé tělo měla rozpálené a svaly napjaté k prasknutí. Přistoupil k ní, aby ji utěšil a objal. Začal jí šeptat do ucha: „*Kaštánku, zítra mě povezeš a nebude čas říci si sbohem. Doma i na poli všecku práci zastanu, otěže držet umím, ale s flintou to nesvedu, bojím se, že z polí srbských se nevrátím...*“

Prsty zaryl do hřívky.

Na vlak do Žichovic si ráno vzali lehkou bryčku. Táta Kaštánka hnal, snad, aby to nezdržoval, nebo aby stihli vojenský vlak do Písku. Třeba chtěl ještě svázet obilí.

Chvatně si podali ruku oba s hlavou skloněnou. Bylo mu devatenáct a začala válka.

Pěkné počtení a krásné letní dny.

Eva Dušková ■

V minulém čísle Rábských novin jsme přinesli rozhovor s p. Miroslavou Jordánovou. Nyní si můžete přečíst její osobní vzpomínku na rodinu Hejpetrů z Rabí.

.....
Když už jsem se pustila do vzpomínek o mých rodičích a o Rabí, mám jeden takový rest:

Chtěla bych napsat o statečnosti, velké statečnosti, protože prozrazení by odnesl nejen hlavní aktér, ale celá jeho rodina. Dnes se tomu říká statečnost všedního dne.

Můj tatínek učil v Rabí od roku 1954 a měl mnoho kádrových škraloupů. Tchán - živnostník, člověk, který vždy říkal, co si myslel, samozřejmě proti režimu. Dnes vím, že i funkcionáři v Sušici se ho báli, věděl toho příliš mnoho... Manželka vyakčnená z práce, švagr - matčin bratr emigroval do USA (mimo jiné, aby dostal občanství, bojoval v Koreji). Jeho sestra - vystěhovaná, byt' legálně, do Austrálie. To byl v těch letech zázrak, že ho vůbec nechali učit. Myslím si, že i v tom pomohli rábští.

Tatínkova sestra Milada, před tím, než odešla s manželem do vystěhovaleckého tábora v rakouském Linci, odkud se po třech letech přesunuli do Austrálie, pracovala na ministerstvu zahraničního obchodu. Díky známostem výhodně nakoupila několik beden různých velikých vrtáků, které darovala mému otci. Jak se později ukázalo, byl to dar veskrze danajský. Co s nimi?

Tolik vrtáků nemohl potřebovat ani drobný živnostník, a tak je nabídl oficiálně firmám jako bylo SOLO, PAP, komunálním službám, ale nikdo neměl zájem.

Koncem padesátých a začátkem šedesátých let začal průmysl váznout a milé vrtáky se dostaly do kolonky úzkoprofi-

lového zboží. Kdo takové zboží měl, byl škůdce socialistické ekonomiky, sabotér, nepřítel socialismu a zasloužil trest. Nu a někdo z mocných si vzpomněl na nabídku, kterou jim před lety táta dával. Živnostník, nepřítel a navíc tam byly i osobní pomsty - prostě začal kolotoč vyšetřování. Naštěstí některý z přátel tatínka varoval. On postupně pod bundou na motorce odvozl vrtáky k Hejpetrům do krechtu na brambory. Nikomu to nebylo divné, protože tam motorku běžně parkoval. Nebylo jich málo, ale stihl to.

Já byla dítě, dobře si to pamatuji. Chodila jsem do 1. třídy a seděla celou noc na schodech před bytem, protože rodiče i prarodiče byli u výsledku. Následovaly nepříjemné domovní prohlídky, šťourali i v septiku a nadávali nám do buržoazních sviní. Přestěhovali uhlí, sklep, několikrát celý byt. Mamka i babička byly ubrečené. Tatínka klidně odváželi k výsledku přímo ze školy, jenom, aby ho zdeptali a on přiznal, kde jsou ty pitomé vrtáky. Muselo to být hrozné, dnes už si to asi nikdo naštěstí neumí ani představit. Oficiálně jim řekl do výpovědi, že když je nikdo nechtěl, dal je do sběru. Pan Hejpetr vše sledoval zpovzdálí. Riskoval hodně, protože by ho bez milosti odsoudili natvrdo, perzekuovali by celou rodinu. Nikdy o tom nemluvil, myslím, že to bral jako samozřejmost a svůj tichý protest proti režimu.

Až v roce 1968 spatřily vrtáky světlo světa a protože byly pořád úzkoprofilové, tatínek je prodal a my měli první naši ledničku a televizi.

Dědečka odsoudili podmíněčně, kdo chtěl něco najít, našel. Byl důchodce a bylo mu to jedno.

Ano, bylo hodně bezejmenných hrdinů, ale ti rábští, jméno mají: Hejpetrovi.

Jsou různá období života, kdy naše tělo potřebuje takovou péči, na kterou sami nestačíme. Způsob výběru je na každém z nás. Já osobně jsem musela několikrát navštívit odborného maséra v sušickém bazénu p. Altmanna a protože žije v Rabí se svou rodinou, připravila jsem si pro něj několik otázek do naší rubriky. Stručné, přesto výstižné odpovědi přesvědčivě prozrazují pozitivní vztah k Rabí a celému okolí.

Žijete s manželkou a dcerkou v Rabí již několik let. Oba jste se rozhodli odejít z města na venkov. Takové rozhodnutí sebou přináší mnoho změn. Jaké jsou vaše zkušenosti?

Když člověk odchází z města na venkov, najednou zjistí, jak je všude blízko a ticho.

Jak dlouho vám to trvalo, než jste se rozhodli a odstěhovali?

Zvažovali jsme to krátce, ještě před narozením dcerky.

Co máte v Rabí a okolí rád?

Na Rabí jistě hrad Rabí a jeho přilehlé cestičky a řeku Otavu.

Máte nějaké oblíbené místo, kam zvete své přátele?

Kromě hradů v blízkém okolí jsou to místa na Šumavě-Čeňkova pila a řeky kolem, rozhledna na Sedle, Obří hrad.

A samozřejmě se nabízí otázka: udělal (i) bychom to dnes také tak? A když ne, tak jak?

Dnes je dnes, možná ano, ale zase trochu jinak.

A stýská se vám, někdy?

Ano, stýská se někdy.

Předpokládám, že největší změnou ve vašem životě byla změna profese. Ze zvukaře – specializace elektro jste se

stal masérem. Začít pečovat o lidi, o jejich zdraví, odkud přišel ten impulz?

Asi nejvíce, když mne začala bolet moje vlastní záda.

Když mě bolí záda a chci se objednat k vám na masáže, máte stále plno! Podle toho usuzuji, že jste velmi oblíbený a tedy úspěšný. Na druhou stranu to vypovídá také ledasco o nárůstu počtu lidí se zdravotními problémy. Kdo vás nejčastěji vyhledává - s jakými problémy přichází a v jakém věku?

Záda dnes bolí asi každého od dětí po důchodce, problém je v tom, že málokdo chce změnit svůj životní styl, profesi, většinou to jde těžko. To vypovídá také o tom, že na lidi, ať už jde o jakoukoli profesi, jsou kladeny neustále vyšší a vyšší požadavky. Většinou mají lidé zničená záda od sezení u počítače nebo z jednostranné manuální práce, ale téměř vždy je to za spoluúčasti stresu.

Vaše rada?

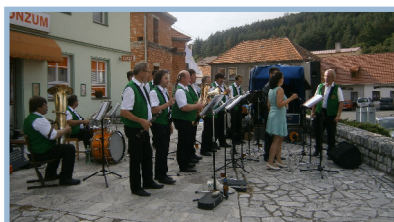
Udělejte si také čas na sebe, relaxujte a mějte se rádi.

Děkuji za rozhovor

Eva Dušková ■

OPLOVA DECHOVKA ROZTLESKALA NÁMĚSTÍ

Parný letní podvečer v sobotu 23.7. byl kulisou setkání občanů Rabí s muzikou. Po roce nás opět navštívila Oplova dechovka, která hrála známé

písničky, které si mnozí z návštěvníků i zanotovali. Milovníci dechové hudby si sedli na lavičkách u kašny, na dekách na trávníku i u místních hospod na venkovním posezení. Věříme, že si hodinku dobré muziky všichni užili. -mj- ■

PŘENOCOVÁNÍ S DĚTMI

Na konci školního roku se náš „Rábský sportovní FIT kroužek“ zúčastnil spaní pod širákem.

Ano, máme tady sportovní kroužek, který se od března zabýval různými pohybovými aktivitami v KD a v podstatě se vyprofiloval do floorbalového týmu. Ono dvě hodiny létat s hokejkou po „kulturáku“ je náročné i pro mě, ale stojí to za to. Tímto zvu rodiče a děti k setkání po prázdninách s hokejkou v ruce, abychom se mohli v zápasech i vystřídat :-).

Ale teď už se opravdu vrátím k tématu. Z původní lokace na vyhlídce sešlo díky velkému výskytu klíšťat v této oblasti. Přesunuli jsme se ke kulturnímu domu. Zde jsme postavili tři stany a zapálili oheň na počest opékání buřtů. V podvečer naše tábořiště navštívili dva zbrojnoši v dobových kostýmech, kteří nám mimo jiné ukázali několik nelíst-

ných soubojů, které se setkaly s vděčným aplausem. Poté následoval, za světla pouličních lamp, teleport na Don Jon (bašta na hradě), kde jsme obdivovali krásy večerního Rabí a přilehlého okolí.

Za doprovodu netopýrů jsme se přesunuli opět k táboráku, kde jsme po půlnoci zalezli do svých táborových příbytků. Druhý den ráno jsme posnídali a s plnými břichy se vydali na kole do areálu Perníkový mlýn. Od doby, co se tam nevaří perník, se celý mlýn změnil k nepoznání.

Nová turbína a technika vodní elektrárny byla zajímavá podívaná nejen pro kluky, ale i pro mě. Dvuhodinová zastávka u jezu, koupáčka a žabky celou akci zakončilo a vyloudil se nemalý úsměv na tvářích kluků, kterým začaly dvouměsíční prázdniny. Tiše závidím. Přejí vám hezké léto, vy moji floorbaloví raubíři z Rabí a na konci prázdnin zase na viděnou na cvičení. -mk- ■

15 LET OBLASTNÍ CHARITY V SUŠICI - OSTROV SANTOS

Ve čtvrtek 30. června odpoledne, den závěrečného vysvědčení, byl také dnem, kdy Oblastní charita slavila 15 let svého působení v našem regionu. Na ostrově Santos v Sušici byl připraven odpolední program pro zaměstnance, partnery, klienty i pro osoby, které se chtějí seznámit s činností této organizace.

A tak jsme si udělali výlet s Klubem seniorů z Rabí. Naši starší občané se mohli seznámit s posláním a samozřejmě se službami, které poskytují a jejich dostupnost.

Posezení v restauraci na Santosu bylo příjemné. Stánky a velkoformátové fotografie tématicky prezentovaly široké spektrum činností organizace. Výlet jsme zakončili krátkou procházkou ke zvonici na tzv. špicu, zasvěcenou páteru Františku Ferdovi.

Oblastní charita Sušice zajišťuje odbornou pomoc a podporu pro osoby ve ztížené zdravotně-sociální situaci. Pomoc představují tyto registrované sociální služby:

- pečovatelská služba
- osobní asistence
- odlehčovací služby

Oblastní charita Sušice pomáhá i seniorům z obce Rabí. Pokud si nebudete vědět rady, jak tyto služby využívat, obraťte se na nás na Městském úřadě v Rabí. Radi Vám pomůžeme a poradíme. Jsme tady pro Vás

-ed- ■

SOCIÁLNÍ SLUŽBY U VÁS DOMA

731 402 910

376 523 324

www.charitasusice.cz

DŮCHODCI, NA SLOVÍČKO...

Také pozorujete, že ten čas nám nějak víc utíká než za mlada? A také jste zjistili, kolik vašich známých, přátel nebo příbuzných již mezi námi není? A což teprve, když nestíháte udělat to, co jste dřív zvládali hračkou, protože vám síly ubývají? Vnoučata už vám odrůstají a vy stále hledáte nějakou novou zábavu. Zapnete si televizi, ale tam vás ty současné nepříjemné události vůbec nepotěší. Proto jsem už před několika lety přemýšlela spolu s Jiřinkou Hasenöhrovou, co bych jako rozptýlení mohla svým vrstevníkům nabídnout.

Bohužel můj zdravotní stav se značně zhoršil a z mých plánů sešlo - odešla i Jiřinka.

Naštěstí se tu jako na zavanou objevila Emilka Lösel, která jako by moje myšlenky někde vyčetla a s velkou chutí a obětavostí začala pro nás důchodce pracovat. Máme tedy v Rabí klub seniorů s pravidelnými schůzkami poslední čtvrtek v měsíci. Emilce ochotně pomáhá i Alena Kraucherová s malou pomocnicí Elenkou, takže velké díky za vaše úsilí!

Jenom je velká škoda, že účast seniorů na schůzkách klubu je stále malá, i když program je pestrý a zajímavý:

hned na první schůzku nám přišly zazpívat paní Radka Kočí s Maruškou Hrabovou, pěkný byl také pořad o Karlu Hašlerovi, dvakrát mezi nás zavítala duduška Irenka Novotná z Katovic s pěkným vyprávěním a písničkami, navštívili jsme Vintřovu studánku, v Židovnech jsme si povídali o bylinkách v naší zahradce, v období Vánoc jsme si zazpívali koledy, mohli jsme se mnoho dozvědět o pěstování květin v zahradnictví u Mourečků v Sušici, stejně tak tam bylo hezké posezení na Santosu. Téměř na každé schůzce ochutnáme výborné dobrůtky od paní Emilky či paní Pajerové, často se přidá i některá z nás. Nechybí ani dobrá káva, čaj nebo minerálka - tu už nám servíroval i Štěpánek Kraucherů, tak byl šikovný! Klub seniorů má také velkou pomoc od městského úřadu. Jeho pracovníci jsou vždy ochotni nás dovézt na všechna místa, kam bychom už pěšky nedošli. Patří jim za to náš veliký dík. Co tedy dodat závěrem? Možná to, že byste měli dopředu vědět, jaká bude náplň schůzky, aby si každý vybral podle své záliby. Nebo to necháme na volbě paní Emilky, ať nám dále připraví nějaké příjemné překvapení? A ještě chci dodat: *a léta běží, vážení...*

Božena Vokatá ■

POZVÁNKY

PROGRAM KLUBU PRO SENIORY RABÍ 2016

- ♦ **1. září** 14:00 Nezamyslice -prohlídka kostela (výlet)
- ♦ **29. září** 14:00 Andělíčkův a Santos v Sušici (výlet)
- ♦ **27. října** 14:00 Posezení nad kronikou (klubovna)
- ♦ **24. listopadu** 14:00 Lidové písně (klubovna)
- ♦ **15. prosince** 14:00 Vánoční posezení NA PLÁNOVANÉ VÝLETY JE VŽDY DOPRAVA ZAJIŠTĚNA AŽ NA MÍSTO.
kontaktní telefon: 604 207 794

ČEPICE AKCE - LÉTO/PODZIM

- ♦ Čepický piknik v řece - podle počasí
- ♦ Soustředění hasičské a ostatní čepické mládeže (termín dle počasí)
- ♦ Cyklistický zájezd po vlastní ose do Klobouk - 16. -21.8.
- ♦ Rozloučení s prázdninami - 20. srpna
- ♦ Dokempná září, termín dle počasí

VÝLET BLATNÁ

ZÁMEK

LIKÉRKA

OBORA

SOBOTA 24. září, odjezd ve 12:00 z náměstí

CENA: 100Kč/osoba

PŘIHLÁŠKY NA MĚSTSKÉM ÚŘADĚ

Tvrdé pečivo s sebou na krmení pro daňky

Pořádá ROSa Rabí, děti do 15 let mají cestu zdarma! Hlašte, se prosím, na úřadě.

Za podpory Obce Budětice pořádají SDH Budětice, FK Budětice 2012 a MS Budětice

PRÁZDNINOVÝ DĚTSKÝ DEN

Akce proběhne 6. 8. 2016 od 14. hod. na Novém rybníku pod Buděticemi

Můžete se těšit na: zajímavé soutěže o krásné ceny, občerstvení, rafty nebo skákací hrad

HRAD RABÍ A SPOLEK ROSA POŘADAJÍ A slova říkej třikrát!

PÁTEK 19. SRPNA, OD 17:00 V KONÍRNĚ HRADU RABÍ

Zaručené receptury a zázračná uzdravení, jak nám je v traktátech, kronikách, exemplech, písních a knížkách lidového čtení doporučují a dosvědčují-

Hildegarda z Bingen, Caesarius z Heisterbachu, šejdiř Ejlenšpigel, Bohuslav Balbín, Josef Heřman, Agapit Gallaš, Karel Jaromír Erben

a další autority zvučných i neznámých jmen posledního tisíciletí. Slovem a zpěvem doprovází:

Markéta Potužáková, Alžběta Procházková a Přemysl Rut

UKONČENÍ PRÁZDNIN rodiče s dětmi

RABÍ - HLINOVATKY, sobota 27. 8. 2016, 17:00

PROGRAM:

- příprava ohniště, donáška dříví, výroba prutů na buřty
- hry (přetahování lanem, vzduchovky, fotbálek...)
- bobřík odvahy s překvapením
- spaní pod širákem, ve stanu (vlastním)
- ukončení akce ráno

VEZMĚTE SI:

⇒ Pití, spacák, karimatka, rodiče

Účast nahlašte prosím předem SMS na tel.: **603 746 031**. Spát na akci, není podmínkou účasti!

Po dobu konání za svou ratolest zodpovídá zákonný zástupce

ČEPICKÁ POUŤ

Jakákoliv pouť patří ke krásným tradicím snad každého města či obce. My slavíme pouť na sv. Antonína, tak nám letos vyšla na víkend 11.-12. června.

V několika posledních letech jsme měli dost bohatý pouťový program, každý si z něj určitě mohl vybrat. Letos jsme měli pouť - co do počtu akcí - chudší, v něčem ale přece jen bohatší. Kolotoče k nám letos nepřijely, nedokázali jsme skloubit termíny. To se nakonec ukázalo jako ten nejmenší nedostatek.

Co ale chybělo hodně lidem, byla naše velmi oblíbená pouťová výstava. Za uplynulé ročníky této tradice jsme totiž nabídli tak široké spektrum vystavovaného materiálu, že už není moc zajímavých témat k výstavě. Samozřejmě v záloze ještě něco málo k vystavení máme, ale už by to byl slabší ročník a to jsme nechtěli. Dáváme tedy malou pauzu, kdy načerpáme nové náměty a materiál, a určitě se k nové tradici za nějaký ten rok vrátíme.

Pouťová zábava letos také nebyla, ale kdo se chce sejít, ten si cestu najde. A tak jsme na sobotní večer zorganizovali pouťové posezení v hasičské klubovně a užili si to úplně stejně jako s muzikou.

Pouťová mše by chybět neměla nikdy a taky nechyběla. V neděli v 15 hodin

sloužil sušický vikář p. Václav Hes sice ne mši, jen bohoslužbu slova, ale...

... konaly se při ní venku před kap-

Vašík Marek s p. Hessem

ličkou **křtiny**. Ty se zde podle místních pamětníků nekonaly dobře 60 let, dokonce možná vůbec nikdy. Křtěn byl **Vašík Marek**, generačně v pořadí již šestý. Byla to pěkná, nevšední slavnost, Vašíkovi to moc slušelo, lidí bylo mraky a na obloze naopak mraky nebyly žádné, což celou událost ještě příjemně podtrhlo. -hs-

PRÁZDNINY ZAČÍNÁJÍ....

splouvání Otavy

První červencový víkend patří splouvání Otavy.

U nás stačí vykounout z okna, zhodnotit stav vody, dětskou poštou to rozhlásit po vsi a můžeme vyplout. Sešla se opět prima parta, a tak se 9 posádek nalodilo v Čepicích u mostu a hurá – řeka volá. S častými zastávkami na

splouvání Otavy

občerstvení jsme v klidu a s úsměvem dopluli do kempu ve Střelských Hošticích. Protože tentokrát nás v podvečer zastihl déšť, kdo chtěl, postavil stan, kdo nechtěl, odjel domů.

Kdo zůstal, večer si užil a ráno se pokračovalo do cíle ve Strakonici.

Kdo se zúčastnil – nelitoval. Tak takhle u nás začínají prázdniny.

AHÓÓÓJ!

-hw- ■

KLOBOUKY - ČEPICE

Poslední červnový víkend dorazili opět moravští kamarádi z Klobouk u Brna k nám do Čepice.

Těsně před uzávěrkou Rábských novin nám od nich přišel milý dopis určený k otištění. Zároveň s dopisem nám zaslali DVD s moc pěkně zpracovanými fotografiemi a videi z našeho setkání a

Kloboučtí v Žichovicích

dokumentace zážitků, to je něco, co Kloboučtí opravdu umí. Z každého společného setkání pořizují DVD, které nám poskytují. Ale to ještě není všechno - v balíčku nám zaslali i dva výtisky "Občasníku občanů klobouckého regionu" Větrný mlýn, kde ze dvanácti stran dvě strany patřily nám a našemu vzájemnému setkávání. Článek pod názvem "Klobouky - Čepice, Čepice - Klobouky - obce vzdálené a přece blízké" si můžete přečíst v čepickém obchodě.

O tom, že obyvatelé obou obcí k sobě našli cestu, svědčí i fakt, že po červnové návštěvě nebudeme čekat na další shledání do roku 2017, ale vypravujeme se na cyklistickou pouť po vlastní ose do Klobouk u Brna již letos v srpnu...

-jk- ■

Text dopisu od přátel z Kloubouk u Brna:

Milí čtenáři,

Nastal léta čas a my přijeli z Klobouk do Čepic zas. Tentokrát k soše sv. Jana Nepomuckého v Čepicích, a to přesně na Svatojánskou noc.

Přijeli jsme jako tradičně vlakem z jihu Moravy a užili si splouvání řeky Otavy. V pátek večer jsme poseděli u hasičů v Čepicích a při družné zábavě, trošce sportu, tanci a zpěvu jsme ochutnali místní kulinářské speciality. Díky moc.

V sobotu na celý den jsme se k řece Vydře vydali a po té vydatné turistice spláchli prach Šafářem v místním pivovárku. Taky v Žichovicích v penzionu u Vohradských bylo fajn a v hospodě Na Růžku se o nás Erika vzorně postarala.

V neděli jsme si prošli areál Žichovického zámku a náš výlet končil u jezu Otavy, který se po velké bouři přeměnil v divokou řeku barvy piva.

Děkujeme všem našim přátelům v Čepicích i Žichovicích za milé přivítání a pohoštění. Těšíme se na Vás zase u nás v Kloboukách u Brna v květnu 2017. Rádi Vám Vaši pohostinnost oplatíme.

Přijďte za svými přáteli poznávat Jižní Moravu!

Zdraví Jarmila Janoušková, Klobouky u Brna

V. SETKÁNÍ HARMONIKÁŘŮ SE VYDAŘILO

Tradičně druhá sobota v měsíci červenci patří v Čepicích k přátelskému setkání harmonikářů, které pořádá místní Sbor dobrovolných hasičů.

V Čepicích se za krásného počasí sešlo na 150 příznivců harmonik a milovníků hezké české písničky, které se konalo v pěkném prostředí

před klubovnou areálu táborového kempu.

Tato kulturní akce se pořádala letos již po páté a určitě se při tomto hudebně-zábavném pořadu nikdo nenudil. Celým pořadem nás provedl pan Jan Míčka ze Žichovic, skvělý moderátor těchto akcí.

O dobrou pohodu se postarali oblíbení harmonikáři a skupiny z blízkého i vzdáleného okolí, jmenovitě bratři Ježkové, Jan Štěch, Josef Lhotecký, Jaroslav Kostečka, Jan Lomen, teprve devítiletý Štěpánek Kůs se svou sestrou a maminkou Lenkou, Jan Míčka, skupiny Kůrovci a Úterníci.

Velký dík určitě patří všem pořadatelům, kteří se postarali o celý průběh letošního setkání, včetně výborného občerstvení, ženy napekly domácí cukroví a to sklídilo rovněž velký úspěch. Rovněž velmi děkujeme všem sponzorům za drobné dary a panu L. Löffelmannovi za zapůjčení návěsu pro účinkující.

V. ročník setkání harmonikářů je minulostí. Doufáme, že všichni, jak diváci, tak účinkující se dobře pobavili, odnesli si ty nejlepší vzpomínky na harmoniky, harmonikáře a pěkné písničky.

Všichni se můžeme těšit za rok na VI. setkání.

-jš-

ANKETA

Jednoho krásného letního dne, uprostřed turistické sezony jsem postávala v ulici kolem úřadu a ptala se náhodně kolemjdoucích turistů na jejich spokojenost s návštěvou Rabí. Ani se nedivím, že byly všechny odpovědi pozitivní. Centrum městečka je krásně upraveno, všude je čisto a nabídka služeb dostačující a hlavně: je čas dovolených a prázdnin... přesto si můžete přečíst jejich odpovědi na otázky:

1. Jste tady poprvé?
2. Jaký byl Váš první dojem z návštěvy městečka?
3. Máte nějaké připomínky (parkování, značení, dostupnost služeb)?

-ed-

Vojtěch, Praha

1. Možná jsem tady byl jako dítě, to už si nepamatuji.
2. Líbí se mi, jak je to všechno značený. To náměstí vypadá pěkně s tím hradem.
3. Tady bych nic neměnil.

Markéta se synem, Kamenice u Prahy

1. Jsme tady poprvé.
2. Na parkovišti byl nějaký hošík, který nás správně navedl. To bylo úžasný. Všechno značeno. Záchody čisté. Šli jsme na hrad, tam to bylo zajímavé, teď se jdeme najíst a můžeme si i vybrat z nabídky několika hospod.
3. Nic.

Michal, Tábor

1. Jsme tady poprvé.
2. Teď se tady právě rozhlížím, jak je to pěkně opravené a hrad je krásnej.
3. Mě tady nic nevádí. Bez těch aut by to bylo určitě ještě hezčí.

Karel, Plzeň

1. Byl jsem tady asi před patnácti lety.
2. Od té doby se tady určitě zlepšily služby..
3. Nemám žádnou připomínku. Postrádám bankomat.

Jitka, Plzeň

1. Už jsme tady poněkudráté.
2. Máme návštěvu rozpočítanou na minuty. Tak jsme zatím spokojeni.
3. My bychom potřebovali jenom víc času, to je všechno.

Nad'a, Třemošná

1. Ne, už jsem tady byla na základce.
2. Je tady plno aut, bála jsem se, že nezaparkuji, ale na parkovišti mi ukázali.
3. Nic mi tady nechybí, jsme spokojení. Jen míň těch aut.

Zuzana, Plzeň

1. Známe to tady.
2. Máme velice pěkný dojem. Je to všechno dobře značené a přehledné.
3. Nemáme žádný nepříjemný zážitek.

Tomáš, Uherské Hradiště

1. Ještě jsem tady nikdy nebyl, ale je nás tady asi 25 a kluci už to tady znají.
2. Je to tady hezké, upravené. Přijeli jsme po řece a líbí se nám tady ta architektura. Je to to, co jsme očekávali.
3. V té kašně je nějak málo vody, se mi zdá. Jinak nemám co vytknout.

Petr, Žilina

1. Ještě jsme tu nebyli.
2. Dobrý dojem. Pěkné městečko.
3. Líbilo by se nám kdyby parkoviště bylo zadarmo, ale jinak dobrý. Mysleli jsme, že půjdeme na hrad 3,5 km. Dočetl jsem se o tom v průvodci, tak jsem se na to připravil.

Marcela a Milan, Praha

1. Jsme zde poněkoli káté. Na hradě je to pořád stejný, ale dnes jsme byli na prohlídce, takže to bylo lepší.
2. Dobrý dojem, protože jsme zaparkovali a hned jsme se šli najíst. Parkoviště je malé, bylo to jen tak tak. Máte pěkně opravenou radnici a celkově je to hezké, zachovalé.
3. Vždyť tady máte všechno: jídlo, pití, záchody.

Alena, Nová Ves u Chotěboře

1. Jsme zde poprvé.
2. Krásný. Protože ten hrad je hned vidět a my hned zabočili. Parkoviště by mohlo být větší. Nechtěli jsme parkovat podél silnice. To si radši zaplatíme
3. Nic nám tady nevadilo.

Monika, Kralupy nad Vltavou

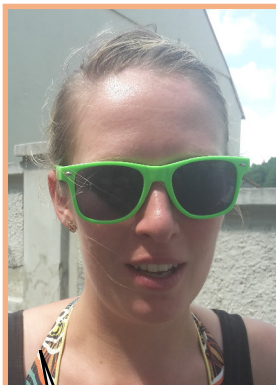
1. Jsme zde poprvé.
2. Příjemný, hezký pocit.
3. Mohlo by být parkování jenom na hodinu, jdeme se jen podívat.

Josef, Bratislava

1. Na Rabí jsem poprvé.
2. Je tady pěkně čisto, všechno je dostupné, čistota je důležitá. Jsme tady jen krátce: zaparkovali jsme a šli na hrad.
3. Jsem spokojený.

Petr, Petřvald u Ostavy

1. Jsme zde poprvé.
2. Super. Jsme přijížděli a už jsme viděli hrad z dálky a povídali jsme si s dětma, jaký byl účel toho hradu.
3. Všechno je čisté. Máme plno fotek, fakt super. Na hrad je to kousek z parkoviště.

Kateřina, Praha

1. Jsem tady poprvé.
2. První dojem byl nádherný. Přijížděli jsme na lodi a najednou jsme viděli hrad.
3. Vůbec nic nám nevadí, naopak jsme byli překvapeni, jak je to blízko od řeky na hrad. Z dálky to tak nevypadalo.

Jan, Praha

1. Jenom jsem tudy projížděl.
2. Je to super.
3. Nemám žádnou připomínku.

Michal, Děčín

1. Ještě ne.
2. Hrad -skvělej, město - příjemný.
3. Jenom projíždíme, chceme se najíst - a to tady máte a je tu uklize-no.

LETNÍ VÝSTAVA NA HRADĚ

V sobotu 25. června bylo na hradě skutečně rušno, návštěvníci, svačebčané a do toho ještě účastníci vernisáže. Pan Miroslav Zámečník, mimochodem Pražák milující Šumavu a Rabí obzvláště, zde hned na dvou místech (krypta a konírna) zahajoval vlastní výstavu ve velkém stylu. Mezi pozvanými byli i hudebníci, kteří nahráli doprovodnou meditační hudbu, a tak jsme byli svědky živých koncertů. Po zahajovacích slovech autora i Jana Konfršta, který napsal průvodní slovo a úvodní performanci zakončené imaginárním všudypřítomným tlukotem srdce, který by měl být pro každého rajskou hudbou, se již hosté zahleděli do vynikajících fotografií s tematikou přírody a začetli se do textů o smyslu života. To je také hlavní myšlenka celé výstavy – NE-SMYSL -SMYSL-MYSL-MY. Pro někoho je totiž nesmyslem zabývat se smyslem života a zatěžovat svou mysl, přestože se my všichni aspoň jednou za život touto otázkou zabýváme.

autor výstavy: Miroslav Zámečník

živý koncert při zahájení

Známý citát Jana Wericha – Když už jednou člověk je, tak má koukat, aby byl a když kouká, aby byl a je, tak má být to co je a ne co není, jak tomu v mnoha případech je- vévodí dalším myšlenkám lidí, které M. Zámečník oslovil. A tak návštěvníci mohou konzultovat své vlastní úvahy s mnoha dalšími.

„*Krásné*“, pronesla tiše paní s vlhkýma očima, „*ale skutečnost je drsnější*“.

„*S touhle otázkou jsem dávno vypořádán*“, pronesl starší muž silně pod vlivem čehosi a odkračel vrávorajícím krokem.

„*Děkuji, právě tenhle prostor jsem dlouho hledal*“, rozplýval se obrýlený mladík.

„*Jdete na výstavu?*“, ptám se před vchodem do krypty mladé dvojice. „*Néé, my jdeme raději na zmrzku*“, usměje se trochu provinile dívka.

To jen pár postřehů reakcí návštěvníků. I já sám jsem Mirkovi při instalaci výstavy s povzdechem řekl, při pohledu na krásné fotografie stromů v lese zalitém

úvodní performance

sluncem a textem o důležitosti zastavení se v tom životním shonu, že to je pro mě science fiction, já tak honem pro houby nebo borůvky a zase honem zpět něco dělat. Jen se usmál a odpověděl: „*A není to škoda?*“

Krása, láska, rodina, být užitečný a mnoha dalších odpovědí se na dané téma dozvěděl Míra Zámečník. I slova o konečném poznání, inkarnaci, o tom, že konec je začátek další cesty, že smyslem je Bůh, Ježíš a tak.

Jestli se někdo domnívá, že se jedná o těžkou filosofii, nemá tak docela pravdu, líbí se i dětem, které své vzkazy autorovi většinou malují a tak se můžete dozvědět, že vedle velkého řízku je smyslem i zachraňování zeměkoule.

Výstavu je na hradě možné vidět až do konce prázdnin, možná až do září. Jste srdečně zváni a Miroslav Zámečník se těší na Vaše vzkazy. -rt- ■

POZVÁNKA

Česká federace dámy pořádá zajímavou akci, **ve dnech 25. a 26. 8.** (čtvrtek, pátek) **se bude hrát „hradní“ turnaj v české dámě.**

Ve čtvrtek odpoledne ve 13.00 se hráči sejdou na Rabí (dle počasí buď v konírně nebo v prostoru před občerstvením „Poduška“), kde proběhne seznámení,

losování a první část turnaje. V pátek se hráči přesunou do Velhartic, kde sehrají druhou část. Účast již přislíbil sám předseda federace a několika násobný mistr republiky ing. Václav Křišta a další přední hráči. Hrát se bude samozřejmě podle pravidel české federace. Pořadatelé zvou zájemce o tuto krásnou kombinaci hru.

-rt- ■

BUDOVÁNÍ

ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V ITÁLII

Mezi zajatci se začaly šířit informace, že Němci budou postupovat dále do italského vnitrozemí a české zajatce, jako vlastizrádce, jak je označovali, jistě pobijí.

Mezitím do jednání vstoupil opakovaně M.R. Štefánik a docílil, že 21.4. 1918 byla v Římě mezi italskou vládou a NRČ podepsána dohoda a souhlas s výstavbou československé armády na italském území. Itálie se tak, de jure, stala jako první stát světa, která jako první uznala budoucí Československo jako samostatný stát.

Musíme si uvědomit, že o zřízení samostatnosti nového státu rozhodují především velmoci a nikoliv jen vlastní rozhodnutí národa, který o zřízení samostatného státu usiluje, proto NČR věnovala takové úsilí pro vytvoření a schválení československých vojsk – legionářů v zahraničí a jejich nasazení do bojů proti Německu a Rakousko – Uhersku, a tak přesvědčila svět o oprávněnosti vzniku československého státu, nestačí jen přání a vůle.

Byla zřízena divize, která v té době čítala asi 18 tisíc mužů, skládajících se z 5 střeleckých pluků, a sice č. 31, 32, 33, 34, 35 pod italským vedením. Velitelem divize byl pověřen generál A. Graziany. Československé vojsko – legionáři – bylo nasazeno na různá bojiště, jako u města San Dona, u Asiaga, Montello nad Piavou, úsek fronty u Gardského jezera, kóta 703 DOSS ALTO.

Československé vojsko v Itálii koncem října 1918 čítalo kolem 20 tisíc legionářů. Rakousko – uherské polní soudy nechaly v rozmezí od června 1918 do září popravit oběšením 55 zajatých Čechoslováků, celkové ztráty činily 355 padlých, 55 nezvěstných, přes 1000 raněných. Rakousko – uherské mocnářství

kapitulovalo a 23. října 1918 přistoupilo na mírové podmínky Dohodových mocností včetně přiznání práva na sebeurčení Čechů a Slováků. Příměří na italsko – rakouské frontě vstoupilo v platnost 4.11. 1918. Vstup do československých legií nebyl zdaleka spontánní, do legie vstupovali jen ti nejhrdinštější a nejzapálenější pro myšlenku vzniku nového československého státu.

Vstup do legie znamenal značnou odvahu a rozhodnutí mezi rizikem nasazení vlastního života, prakticky dobrovolně a volbou dožít se konce války tak nějak v přijatelném prostředí zajateckého tábora. Mnozí uváděli jako důvod odmítnutí vstupu do legií obavy o své příbuzné doma v Čechách, obavy o případný majetek apod. Vstup do legií byl zcela dobrovolný s uvědoměním, že se jedná v případě zajetí o vlastizradu a následující smrt. Československý legionářský sbor čítal ve své konečné podobě kolem 20 tisíc legionářů zařazených v pěti střeleckých plucích. Kromě toho v Itálii zůstalo dalších 50 až 60 tisíc českých zajatců, z nichž italská vláda vytvořila 30 domobraneckých praporů, které zůstaly v zajateckých táborech. Po skončení bojů a uzavření příměří nastal problém, jak urychleně přesunout vojsko do vlasti.

Avšak i po utvoření prozatímní vlády v Praze, T.G. Masaryk – v nepřítomnosti byl zvolen československým prezidentem – odjel k legionářům do Itálie, ministr zahraničí dr. Beneš zůstal v Paříži, aby se tam mohl zúčastnit nadcházející mírové konference, ministr vojenských M.R. Štefánik cestoval přes Japonsko na Sibiř, aby zajistil přesun legionářů v počtu přes 60 tisíc osob do vlasti. Vedení československého exilu našlo vstřícné pochopení, italská vláda povolila v rozmezí 15. až 31.12.1918 přesun čs. legionářů přes poražené Rakousko, přes Tyrolsko do Českých Budějovic a dále do vlasti.

Přesun tvořil včetně vojenského materiálu a plné výzbroje 73 vlakových souprav a bylo vypraveno až 5 souprav denně. Čs. domobranecké prapory byly vypraveny v první polovině r. 1919.

Československo v prvních týdnech své existence nemělo vytýčené své hranice a orgány se opíraly o hranice historických zemí Čech, Moravy a Slovenska a k čs. státu měla být přičleněna část Slezska, / zejména Těšínsko /. Jednalo se o průmyslové území se značným nerostným bohatstvím, / uhlí /. Tak jako Československo, nově vzniklo i Polsko, / ačkoliv po třetím dělení Polska v 1. 1772, 1793, 1795 vlastně neexistovalo a bylo rozděleno mezi Prusko, Rusko a Rakousko – Uhersko, / Halič /, a začalo uplatňovat na tuto část území nároky a rychle jej vojensky obsadilo. S tímto opatřením nemohla čs. vláda souhlasit a nasadila proti Polákům k obhájení Těšínska kromě domácích dobrovolníků /Sokolové/, i část československých legionářů z Francie a část legionářů z Itálie.

Vzájemné mezistátní jednání nevedlo k úspěchu, Poláci Těšínsko vojensky nevyklidili, a tak vznikla sedmidenní válka o Těšínsko mezi Československem a Polskem.

Mezinárodní podporu tato akce však nedostala, 30. ledna 1919 přišla z Paříže velmi ostrá výzva, aby válka byla zastavena. Československá vláda v zájmu udržení dobrých vztahů s Francií, válku zastavila. Přesto tato krátká válka, dle historických pramenů, si vyžádala:

	Čechoslováci	Poláci
padlých	44	92
raněných	121	885
nezvěstných	7	813 (vč. dezertérů)

ŠUMAVSTÍ MUZIKANTI

TEXT: BOHUMIL ZÍKA „KRONIKA RODU ZÍKŮ“

Pokračování kapitoly šestnácté a kapitola sedmnáctá:

A ještě Curych, setkání s čl. zápasníky, pěstování karbanu v cirkusu a další podrobnosti.

Za několik dní na to ho zase posedla mánie, že musí více šetřit. Jenomže už byl takový smolař, že vždycky, co dobrého vymyslel, se mu ve špatné obrátilo.

Jednoho odpoledne sluníčko se opíralo do šapita a my se pod ním potili více než v sauně. Pot nám tekla nejenom z čela, ale také i hmatníky strunných nástrojů byly potem mokré. Pod plátnem nejméně 40°C, k tomu ještě „bouda“ nabitá obecenstvem. Nemohli jsme se dočkat přestávky, abychom se trochu osvěžili a vypili v bufetu limonádu. Ta zde ovšem byla dost drahá, takže tím jsme měli náš denní rozpočet překročen. Avšak Franci, duše hloubavá, přišel na jiný nápad. O přestávce najednou Franci zmizel a vzápětí si to přihasil s butelkou /lahví dvoulitrovou /, kterou měl kdesi pod podiem schovanou, jednak, aby mu ji nikdo nevzal a zadruhé, aby mu příliš nezteplala.

Usedl, rozhlédl se po nás, aby se přesvědčil, zda se díváme, láhev láskyplně pohladil a dal si pořádného loka. Obsah láhve se hned o třetinu zmenšil. To už jsme začali věřit, nevěděli jsme, co v lahvi vlastně má. Láhev zase láskyplně pohladil, položil vedle sebe a potměšile se po nás koukal. Napil se ještě několikrát, až byla láhev prázdná, ale udělal chybu, že se na nás stále potměšile a vysmívavě díval. V láhvi byla obyčejná voda, do toho tři citróny, trochu cukru a měl nejenom výborný nápoj, ale také mnohem lacinější. To vše ale nedalo dost dobře spát Tomšovi Voldřichovi z Ostružna, než přišel na to, jak by se Francimu za tu jeho provokaci odměnil.

Hned druhého dne po obědě přišel Tomeš ke mně a povídá mi: „Hele, Milo,

Franta si už zase udělal ten jeho koktejl. Hele, já jsem ho vyšpehoval, kam si ho dává. Pod' se mnou,“ povídá, *“budeš dávat pozor, jestli se Franta nedívá, kam deme.“* Samozřejmě, že jsem hned šel za Tomšem, který už měl tutéž láhev připravenou k výměně za láhev Franciho. Láhve to byly naprosto stejné, ty se zde kupovaly již s vínem, ale obsah jejich byl nyní zcela odlišný, až na tu vodu.

Ve Franciho láhvi osvěžující nápoj, v Tomšově dobrá teplá vodička. Začalo odpolední představení, my se zase potili, ale na to jsme už nemysleli. Franci si to zase přihasil tentokrát s vyměněnou butelkou a my čekali napjatí jako struny.

Franci láhev láskyplně pohladil, mrknul po nás očima plnýma radostného vzrušení a přišel první velkolepý doušek. My dělali, jako že si ho nevšímáme, ale dočkat jsme se nemohli. V prvním návalu žízně a v touze po jejím uhašení snad z počátku ani dost dobře nevnímali, co vlastně pije. Pojednou však sebou škubnul, jako když ho vosa píchne a podíval se na nás. Vida, že se na něj nedíváme, ještě jednou pro jistotu se z láhve maličko napil. Popadl ho vztek a začal nadávat:

“Blbouni, vy volové, kdybych věděl, kerej vůl mně to udělal, tak by už nežil“ My se začali soustrastně vyptávat: *“Co se ti, Franci, stalo, že se tak rozčiluješ a proč vlastně?“* „Ale, co se s vámi budu bavit, vy volové, krávy blbý. Ale já vám to vokažu, že si na mě víckrát nepřidete, vy krávy nebeský.“

To už bylo mírnější, bylo vidět, že se Franci uklidňuje. Dalšího dne se situace opakovala. Franci byl houževna-

tý, Tomeš ještě víc. Franci tentokrát popadl láhev, dosud skoro plnou a celý její obsah po nás vychrstnul. „Tak tady máte vodičku, kerou ste tak chtěli. Máte jí mít.“ V tom vedru to sice bylo jedno, mít toho mokra trošku po košili a tak nakonec se smál Franci a my s ním. Přesto však Francimu nějaký čas nedalo, aby se nezeptal důvěrně se nakláněje k tázanému: *“Ty, nevíš, kdo mi to tenkrát vyměnil? Člověče, to vopravdu nevím,“* zněla vždy lakonická odpověď.

Správné informace se dostalo Francimu až mnohem později, při jednom příjemném sezení u nás doma v hospodě. „To sem si hned myslel, že ste to byli vy dva volové,“ konstatoval.

Chudák Franci, zemřel při neštěstí.

V třetím týdnu našeho pobytu v Curychu přišla návštěva, která nás velmi potěšila. Především všechny příznivce sportu. Dva ohromní atleti, z nichž jeden ženatý, měl s sebou také svoji manželku, velmi příjemnou paní. Hned se představili a ukazovali na protější dům, ve kterém se konaly všechny zábavní a sportovní akce, že tu budou nějaký čas působit.

Byli to zápasníci ve volném stylu a nyní se tu mělo konat mistrovství světa v tomto sportu. Byli to pan Vávra se svojí chotí a jeho druh Slovák Karesčenko. Sám jsem se pak přesvědčil, že šlo více méně o kabaret na vytloukání peněz z lidí. Sami nám důvěrně prozradili, že každý zápasník předem ví, zda má vyhrát nebo prohrát. Bylo odpolední volno, a tak jsme všechny tři provázeli po cirkuse a také na večerní představení jsme jim dali vstupenky.

pokračování v příštím čísle

ZAHRADNIČENÍ

TEXT A FOTO: ING. PAVLÍNA ŠIMÁČKOVÁ

Při mých nedávných cyklotoukách po Šumavě jsem se dostala do jedné vesničky, která byla jak z pohádky. Roubené chaloupky, květiny za okny, ploty ozdobené starými hrnčíky a předzahrádky se pyšnily celou škálou barev. Ani jedna zahrádka neměla na první pohled žádný řád, a přesto z nich vycházela naprostá harmonie. Když jsem projížděla okolo jednoho domku, kde za plotem byl záhon s jahodami a v něm vysetým koprem a ucítila tu jeho vůni, řekla jsem si, že bych pár článků zaměřila na trochu jiné téma... Nazvala bych to: „Zahrady podle receptu matky přírody“. Chtěla bych se věnovat nejen pěstování rostlin, které si navzájem pomáhají, ale i vytvoření životního prostředí pro užitečný hmyz, jež v zahradě potřebujeme.

A právě hmyzákům věnuji první článek, který navíc bude tak trochu tvořivý.

I nejméně nápadný brouček může udělat mnoho užitečné práce v naší zahradě. Například slunéčka sedmitečná dokážou zbavit rostliny mšic a včely samotářky je pečlivě opylují. Užitečného hmyzu kolem nás ubývá ničením jejich přirozeného prostředí a používáním chemických prostředků. Krom toho nemají dostatek úkrytů pro rozmnožování či zimování. Prázdniny jsou hlavně pro děti plné dobrodružství, tak co kdybychom některý (tý)den věnovali například vytvoření hmyzího domečku? U takových domečků je skvělé, že nejsou nijak náročné na realizaci. Bohatě stačí například stará dutá cihla, suchá tráva, klacíky, ztrouchnivělý kmen nebo šišky, kousek provázku, drátek a pletivo.

Jací jsou nejvýznamnější užiteční obyvatelé takových domků?

Slunéčko sedmitečné - jak larvy, tak dospělci efektivně likvidují mšice a červce (jedna larva dokáže zkonsumovat během svého vývoje až 1000 mšic).

Škvor - osidluje nejnižší patra domků a v zahradě se řadí k nejužitečnějším. Při přemnožení může sice udělat menší škody na úrodě, ale na druhou stranu má ve

velké oblíbenosti hmyz (mšice, vlnatky, svilušky, drobný hmyz a jeho vajíčka). Je aktivní v noci, proto vyhledává tmavé úkryty. Nejvhodnějším úkrytem může být třeba obrácený květináč vyplněný slámou.

Zlatoočky - jejich dospělci mají velmi rádi šťávu ze mšic.

Od mravenců se liší tím, že mšici nejprve usmrtí a až potom sají šťávu. Krom mšic mají rádi housenky, larvy much, červce, svilušky a jiné drobné škůdce. Pro přilákání zlatooček je vhodné mít v zahradě pestré směs kvetoucích rostlin i drobnějších kvítků, aby měla krásnoočka dostatek nektaru pro případ, že dojdou mšice. Mají rádi například tařici, statici, řebříček i některé bylinky, jako je mateřídouška nebo máta. Pokud si chcete krásnoočko na zahrádce hodně hýčkat, vysaďte mu na ni jeho vlastní rostlinu krásnoočko (*Coreopsis*).

Přeji Vám hodně štěstí a zábavy při vyrábění a krásné léto. ■

RECEPT

TEXT A FOTO: FRANTIŠEK PODLOUCKÝ

Blíží se sezóna ovoce a zeleniny na našich zahrádkách. Co s přebytkem? Nejlepší uchování čerstvých plodů je zavařování. Už našim předkům to bylo známo.

ŠVESTKOVÉ ČATNÍ

švestky	1kg
kyselejší jablka	350g
cibule	250g
rozinky	125g
třtinový cukr	300g
sůl	1lž
nové koření	1lž
skořice	1lž
koriandr	1lž
bílý vinný ocet	600ml

Cibuli oloupeme a nakrájíme na tenké plátky. Švestky rozpůlíme, zbavíme pecek a nakrájíme na čtvrtky. Jablka zbavíme jádřinců, oloupeme a nakrájíme na menší kostičky. Vše dáme do nerezového hrnce a mícháme, dokud se cukr nerozpustí. Stáhneme plamen a necháme 1-1,5 hodinu lehce popobublávat. Ještě teplé se naplní do teplých sterilizovaných sklenic. Horké sklenice přiklopíme kolečky pečicího papíru a uzavřeme vrchem.

OVOCE V ALKOHOLU

Konzervováním čerstvého ovoce v alkoholu je pravděpodobně nejjednodušší způsob uchování ovoce. Takto připravené výrobky vydrží téměř věčně. A navíc kombinací ovoce s alkoholem, jako je brandy, rum, whisky, vodka nebo gin vznikne jedna z nejluxusnějších a nejužitečnějších lahůdek. Vložte čerstvé ovoce do sterilizovaných sklenic se širokým hrdlem a zlehka upěchujte. Vsypte cukr do jedné třetiny výšky sklenice a zalijte takovým množstvím alkoholu, aby bylo ovoce zcela ponořené. Uzavřete víčkem. Cukr se v alkoholu postupně rozpustí. Metoda se nejlépe hodí pro ovoce s tenkou slupkou - bobuloviny, švestky, třešně a višně. Ovoce se silnější slupkou propíchejte (větší jablka), aby alkohol pronikl do dužniny.

Carpe diem

Termín „okurková sezona v Rabí“ není jistě na místě, přestože jsem si jej loni v novinách dovolil zmínit v souvislosti s obdobím dovolených.

Letošní turistická sezona je v plném proudu a dovolím si říct, že jsou zatím překonaná všechna minulé období. Nebudu se pouštět do mapování důvodů tohoto jevu, ale každý pozorný občan jistě tuší, kde je jádro pudla. Přínos tohoto masivního přílivu turistů je jistě vnímán pozitivně i místními podnikateli. Tržby se točí a každý si rád oddechne každé pondělí, kdy je hrad uzavřen. Místní odstavná plocha (náměstí) nestačí náporu aut a každý vítá parkujícího turistu před svou nemovitostí „starým chlebem a holí“. Buďte prosím chápaví k bezradnosti turisty. I pro něj, který běžně navštěvuje kulturní památky, je naše obec plná otazníků. On je totiž zvyklý zaparkovat na odstavném placeném parkovišti a v klidu dojít několik stovek metrů k touženému cíli. Nasávat klid historického centra plného restaurací a zmrzlin by jeho dobrý pocit mohl umocnit, jelikož s plným žaludkem se vnímá o poznání lépe.

Nejnavštěvovanější kulturní památka Plzeňského kraje však svého turistu trýzní chaosem dopravy. Naproti tomu zřídit dostatečně velkou a dostupnou odstavnou plochu bylo téma zastupitelů a občanů již za mého mládí, tedy i před dvaceti lety. Jsem rád, že se ke mně dostává mnoho dotazů na toto téma a pokud je dotaz položen přímo mé osobě, jsem schopen na něj odpovědět. Často se k mé osobě dostává mnoho šumu, na který nejde nijak reagovat, a proto se pokusím vysvětlit můj záměr, i záměr větší části zastupitelstva.

Otázkou, kde zřídit odstavnou plochu se zabývalo několik starostů. Každý viděl řešení ve zřízení parkoviště naproti sportovnímu areálu. Je to vhodný pozemek, blízko náměstí o velké ploše. Obec později zpracovala studii, která řešila regulérní parkoviště v této části. Nevím, do jaké míry byli oslovení majitelé dotčených pozemků a přesvědčování k odprodeji, ale jedno vím dnes jistě. **Nikdo pozemky v této části neprodá,** takže myšlenky o parkovišti nejsou na místě. Další problém v této

části Rabí je regulativ v podobě územního plánu (ÚP).

K ÚP se vyjadřuje mnoho orgánů státní správy. Parkoviště v této části Rabí zkrátka neprošlo sítím zákonů a vyhlášek. Ale lhal bych, kdybych zde neřekl, že pro potřeby kostela je v územním plánu vyhrazená malá část přímo u kostela k odstavení automobilů, což bylo pro orgány akceptovatelné, ale pro potřeby turistů těchto 15 parkovacích míst nic neřeší. **Na parkoviště u kostela musíme zapomenout.**

O dalších alternativách, které se probíraly nejen mezi lidmi, musíme říci, že z důvodů regulací orgány státní správy a potažmo již zmíněného územního plánování není možné odstavnou plochu zřídit na těchto místech: pozemky přímo za kostelem (pozemek obce), u bývalého zimního stadionu, u příjezdu od Budčtic po pravé straně.

Po zhodnocení výše popsaného mi nezbyvalo nic jiného, než podívat se do územního plánu, kde vlastně obec může mít dopravní plochu? Tohle místo, dle platného ÚP, je v místě pozemků u JZD, které byly v soukromém vlastnictví. Ejhle, stejný problém nás potkal u kostela, že? Zde si dovolilo dřívější zastupitelstvo zhodnotit pozemky soukromých vlastníků změnou možného využití. Z trvalé travní plochy u JZD (tedy ze zeleně na okraji obce) se stala plocha dopravní. Vyrazit za majiteli pozemků s otázkou, jestli by obci prodali své pozemky, tedy necelé dva hektary, chtělo trochu kuráže. Však jsem čekal, že prodat lukrativní pozemky nebude chtít nikdo. Nikoho nemůžete nutit uvnitř intravilánu obce prodat pozemky vhodné k našemu, územním plánem předurčenému využití. Výsledná cena, za kterou byli ochotni majitelé prodat své již zhodnocené pozemky **byla 45 Kč/m²**. S ohledem na výroky, které se ke mně později dostaly ohledně určení výsledné ceny, musím konstatovat následující:

Cenu za prodej určuje prodávající a ne starosta v roli kupujícího. Pro mne a větší část zastupitelstva byla cena akceptovatelná. Pro koho by nebyla akceptovatelná? Pozemky jsou dnes v kurzu. Pokud by se dostaly do rukou spekulantů s pozemky, tak budou cenu tlačit do závratných výšin, pokud by je byli vůbec ochotni prodat. Z odstavné plochy by jistě šlo i v budoucnu. Po-

zemky v soukromých rukou pro výstavbu domů jsou v Rabí cca **za 250 Kč/m²**. Za kolik by byly pro výstavbu odstavné parkovací plochy?

V Rabí je několik vlastníků relativně velkých ploch takřka v intravilánu. Zkuste se jich zeptat, jestli své pozemky ochotně prodají? A za kolik? Pokud vás nepoženu holí, tak si přinejmenším budou klepat na čelo. Jelikož většina lidí svůj historicky nabytý majetek vidí jako nejbezpečněji uložené finance. Pokud by se mně zdálo 45 Kč za m² moc, raději bych strčil hlavu do písku a doufal, že někdo za mně odstavnou plochu do budoucna vyřeší (spíše tedy nevyřeší).

Závěrem bych chtěl poděkovat za ochotu bývalým majitelům, kteří nám vyšli vstříc a své pozemky prodali. Sám vím o konkrétních nabídkách za výkup těchto pozemků a jejich výkupní cena daleko převýšila cenu, za kterou tito majitelé svoje pozemky nabídli v obecním zájmu. Však se podívejte do katastrální mapy na vlastníky okolních pozemků. V mnoha případech zjistíte, že majitelem je cizí firma nebo člověk, který s Rabím ztratil propojení už před několika generacemi a věřte, s takovým prodávajícím se jedná velice špatně.

Otázky a odpovědi, které kolují mezi občany ohledně odstavné plochy u JZD:

- *Jak nasměrovat turistu hledajícího parkoviště směrem k Rybárně?*
- Půjde to pomocí aktivních směrových tabulí (ostatně je to dnes běžná věc, že turista se podle nich orientuje).
- Ostatní plocha u JZD bude přístupná od Rybárny po místní komunikaci, kterou může užívat neurčitý okruh uživatelů (ta se bude muset opravit). Přes náměstí to nepůjde.
- *V neoploceném areálu JZD se budou pohybovat turisté?*
- To bude problém toho, kdo nemá oplocený areál, ale vím jistě, že to není město Rabí.
- *Prašnost u JZD?*
- Zeptejme se obyvatel, kteří v této lokalitě bydlí.
- *Daleko na Hrad?*

- 450 m příjemné procházky vyhladoví každého turistu. Však je zvyklý z jiných státních památek na daleko větší vzdálenost, stačí se vyjet podívat za hranice obce Rabí.

- V obci se bude muset značením regulovat stání vozidel tak, aby turisté nestáli mimo vyznačená parkovací místa a nehltili obec stáním na nevhodných místech.

• Restaurace přijdou o kšeft?

- Restaurace obsluhují lidi, v žádném případě ne automobily. Turisté navštíví náměstí a restaurátér bude muset aktivně lákat svého zákazníka na oběd. Nežli se turista odebere zpět ke svému zaparkovanému vozu, určitě si rozmyslí, jestli nasytí své břicho v Rabí.

- Část náměstí bude umožňovat parkování, ale bude to určitě na vyznačených místech. O vozíčkářích a držitelích průkazů ZTP zde psát ani nemusíme. Občané i podnikatelé vlastníci domy na náměstí budou mít svá vyhrazená stání ke své nemovitosti, např. dvě k nemovitosti bez poplatku. Parkování samotných hostů restaurací bude možné. Je to možné řešit pronájmem plochy ke konkrétní provozovně. Z toho bude plynout, že nechtěného hosta svého pronajíatého místa bude smět nájemce vykázat. Obec (vlastník pozemků) nemůže za to, že provozovny nemají kapacity na svých pozemcích pro parkování svých hostů. Vše je na oboustranné domluvě. Obec bude jistě v tomto ohledu vstřícná.

- Běžná sezóna a zimní měsíce budou zřejmě umožňovat parkování zde v centru, ale omezenému množství aut. Celkově se tato otázka bude řešit a věřím, že se najde způsob jejího řešení ku prospěchu občanům, stejně tak i ku prospěchu provozovně na náměstí.

Ubytovna:

V červenci proběhla výměna oken a venkovních dveří ve sportovním areálu v Rabí. V závislosti na finančních prostředcích bude dále řešen současný stav ubytovny. Zájem o ubytovací kapacity tohoto typu je nebývalý a návrat turisty do Čech je opravdu třeba využít. Současné zařízení a prostory jsou silně nevyhovující. S nadsázkou lze říci že *pokud chcete cestovat časem, popř. chcete vycestovat např. do země třetího světa, máte možnost využít naše tréninkové*

středisko v prostorách ubytovny.

Zadní cesta Bojanovice-Rabí:

Zastupitelstvo schválilo skoro jednomyslně opravu cesty z Bojanovic do Cihelny (což je 1/2 celé komunikace). Důvodem vyvolaného jednání z mé strany byla především příznivá cena ropných produktů.

Asfalt má v současné době nejnižší cenu za poslední roky. Proti roku 2014 je celková investice o více jak 600 tis. Kč levnější. Obecně je možné říct, že kdo letos *nebalí komunikace*, tak je blázen (slova mnoha starostů z okolí). Tato část cesty je nejméně zatěžována traktory a zemědělskou technikou a v zimním období zde probíhá zimní údržba pro přístup k nemovitostem v Cihelně. Současný povrch včetně Šráku (kopeček za Bojanovicemi) je v takovém stavu, že je možné položit asfaltový kryt bez dalších nákladů na úpravu podloží. Od Cihelny do Rabí bude cesta upravena tak, aby byla sjízdná. Současný stav podloží v této části nedovoluje použití asfaltu bez dalšího technického zhodnocení.

Zastávky Bojanovice:

Nebojte se, občané Bojanovic! Zahájili jsme oboustranný dialog s investičním oddělením SÚSPK, která je pověřená hospodařením s komunikací vedoucí kolem obce Bojanovice. Nic nejde jednoduše a v otázce zastávek v Bojanovicích je tohle absolutně na místě podatknout. Ostatně od roku 1991, kdy se tato otázka začala mezi občany Bojanovic řešit, uplynula dlouhá doba a prošlo mnoho aut, které ohrožují naše ratolesti. Více informací kolem této problematiky Vám poskytneme, jakmile budou nynější obrisy nového řešení dostávat jasný rámec a konkrétní podobu.

Kontroly dotačních titulů:

12.6. proběhla kontrola ex-post dotačního titulu „*Obnova kulturního dědictví ve Městě Rabí - Udržovací práce na objektu radnice a hosp. částí č.p.15*“. Kontrolu prováděli pracovníci Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF). Tato akce byla již několikrát předmětem těžkých situací. Na konci roku 2014 hrozilo neproplacení dotace díky závažným chybám, které se podařilo odstranit díky vstřícnosti pana Čonky (požární zpráva), pana Hlaváče

(vyjádření k požární zprávě), a Stavebního úřadu v Sušici (vyjádření ke změně stavby). Po odstranění chyb došlo ke kontrole ze strany fondu. Všechny dokumenty prošly důkladnou kontrolou. Fyzická prohlídka kontrolorů v č.p. 15 byla po přepočtení radiátorů, oken, výrobních čísel bojleru a kotle v naprostém pořádku. Nezbyvalo než slíbenou dotaci proplatit. Celkové náklady akce činily 6.225 mil. Kč a dotace byla 4.441 mil. Kč. V současné době hrozí minimálně vrácení části dotace. Ano, běžná praxe v dotační politice státních orgánů.

Jedna kontrola řekne vše v pořádku a druhá řekne opak. V současné době se nelíbí fondu dva (sociální) byty. Příjem z bytů porušuje pravidla dotace, ačkoliv v době podání žádosti o dotaci bylo vše v pořádku a kontrolní mechanismy tuto skutečnost akceptovaly. Držte palce naší započaté obhajobě, která se týká pravidel tohoto dotačního titulu.

V této souvislosti zmíním, že nás čeká 4.8. kontrola plnění podmínek dotačního titulu na výstavbu 14 bytových jednotek v č.p. 149 od Státního fondu rozvoje bydlení. Tato akce proběhla v roce 2007 a byla dotována částkou 10 mil. Kč. Jedná se o druhou kontrolu od poskytnutí dotace.

Poplatky za parkování:

Poplatek za parkování - meziroční srovnání příjmů:

k 25.7.2014 – 122.000 Kč bez DPH

k 25.7.2015 – 150.000 Kč

k 25.7.2016 – 210.000 Kč (z toho automatem bylo inkasováno 133.000 Kč tj. 3.300 automobilů)

Automat zvýšil příjem v období, kdy se nevybíral poplatek a jeho přínos je za toto období cca 50.000 Kč. Na jaře 2017 bude investice do automatu splacená. Skeptici, kteří se zabývali automatem, musí hledat ve svých úvahách útočiště v jiných oblastech. Dám skeptikovi za pravdu, že těch oblastí je mnoho. Jako optimista mohu říct na závěr - slovní boj mezi skepsí a optimismem nikdy neskončí. Mějte úsměv na tváři a s optimismem jděte vstříc zbytku mokrého a teplého léta. Přejeme krásný letní čas.

Miroslav Kraucher
starosta města

DŮLEŽITÉ INFO / INZERCE

22. ROČNÍK SOUTĚŽE VESNICE ROKU 2016

Slavnostní vyhlášení v Konstantinových Lázních dne 30.7.2016.

Tohoto ročníku se zúčastnilo celkem 30 obcí z celého Plzeňského kraje. Hodnotitelská komise objížděla všechny obce od 27.5. - 5.6.2016 a každá obec měla na prezentaci svých úspěchů pouhé 2 hodiny.

Slavnostní vyhlášení výsledků bylo v Konstantinových Lázních, které se staly vítězem 22.ročníku Vesnice roku 2016. Zúčastnili se starostové přihlášených obcí, všichni dřívější vítězové a nositelé stuh, zástupci Plzeňského kraje v čele s hejtmánem Václavem Šlajsem, poslanci a senátoři, zástupci ministerstev, spolků a svazů.

Hodnotitelská komise ocenila ženy – starostky květinou, kterých z přihlášených obcí v letošním ročníku bylo celkem 12.

Diplomem byly oceněny obce: *Bezručovice, Broumov, Břasy, Bojesely, Černošín, Dobříč, Hamry, Chanovice, Líšťany, Mešno, Němčovice, Plánice, Příšov, Přívětice, Všekary a Žihle*. V každé z těchto obcí komise ocenila jejich konkrétní práci, ať už to byly opravy majetku, práce s mládeží, společenský život, životní prostředí apod.

Fulínovu cenu s šekem 10 tisíc korun za květinovou výzdobu získala obec *Břežany*.

Diplom s šekem 10 tisíc korun za knihovnickou práci získala obec *Kasejovice* a za vedení kroniky město *Rabí*.

Zlatou cihlu za opravy obecního majetku s finančním ohodnocením 10 tisíc získala obec *Buková a obec Řenče*.

Cenu Živý venkov s šekem 10 tisíc korun za spolkový život získala obec *Mladý Smolivec*.

Oranžovou stuhu za spolupráci s firmami sídlícími v obci získala obec *Zvíkovec*.

Zelenou stuhu za životní prostředí získala obec *Nevřeň*.

Bílou stuhu za činnost obce s mládeží získala obec *Drustová*.

Modrou stuhu za společenský život v obci získala obec *Příchovice*.

Zlatou stuhu a vítězem soutěže Vesnice roku 2016 se stala obec Konstantinovy Lázně.

2.místo (Cenu hejtmána) s šekem na 60 tisíc korun získala obec *Újezd u Sv. Kříže*.

3.místo (Cenu Rady PK) s šekem na 45 tisíc získala obec *Kožlany*. ■

Oslavenci v září 2016

60 let	Kamen Josef	Čepice
70 let	Jamrich Milan	Rabí

Přejeme hodně zdraví a štěstí.

Opustili nás

Miluše Hromádková Rabí

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

HLÁŠENÍ MÍSTNÍHO ROZHLASU

Doporučujeme všem občanům, aby si zřídili zasílání SMS zpráv na své mobilní telefony. **Pošlete SMS zprávu se jménem na číslo starosty: 731 264 220.**

Text hlášení je zveřejněn také na webu města: www.mestorabi.cz ■

LIKVIDACE ODPADNÍCH VOD

K likvidaci OV z nemovitostí mohou majitelé využít služeb firmy Čevak (čistička Sušice) p. Bělohřadová (tel.: 602 539 950) ■

KOUPÍM

Koupím zemědělský pozemek v k.ú. Rabí o rozloze 0,5-1 ha. Účelem koupě je sjednocení pozemků v okolí vlastní nemovitosti v Rabí. Volejte. Robert Koprda, tel.: 777 888 844. ■

MĚSTO RABÍ NA FACEBOOKU

www.facebook.com/Rabimesto/

Nadcházející události a fotografie můžete nyní sledovat také na facebookovém profilu města.

Píše se 2. srpna 2016 a na pracovním stole se neustále hromadí stohy papírů. Pošta k vyřízení, nevyřízené požadavky, plán práce, který nezná konce a mnoho jiného ke zpracování. Hromada papírů připravená ke skartaci je neustále doplňována novými dokumenty, které již ztratily význam. Při dnešním úklidu listů jsem na pracovním stole v sektoru A5 (Leffinqwellov psací stůl) objevil dopis s výtkami k vedení kroniky v Rabí. Obsah dopisu z roku 2015 byl již dávno zpracován a odpověď k němu byla dávno zanesena do vyřízené pošty. Výtka souvisela s kronikou a nedobré práce týkající popisování dějin v Rabí.

Abych to trochu objasnil: v Rabí dlouhá léta působil jako kronikář pan Růžička starší. Mohu zodpovědně říct, že jeho práce byla velice zdařilá a vypovídací hodnota kroniky samotné včetně povětšinou fotografických příloh ke kronice naprosto vyjímečná. Je jedno, z jakého důvodu svou práci ukončil, ale co zanechal pro další generace, je velká stopa do novodobých dějin Rabí. Po jeho době kronika spíše skomírala. Ať byly důvody jakékoliv, zodpovědnost za to nese v první řadě starosta, jak mi bylo dopisem vytknuto.

Chybějící zápisy z dob nedávných nejsou mým selháním, od toho se mohu distancovat. Před více jak deseti lety jsem neměl s kronikou moc společného, nevěnoval jsem se mapováním minulosti, ale pracoval na své budoucnosti. Spolu s mnoha vrstevníky nám tomu sloužily zejména návštěvy diskoték v Hydčicích a mnohé jiné aktivity. Chybějící zápisy asi již nedoplním, byť bych měl dost materiálu právě z našeho mládí. Prázdné stránky v kronice mohou být také popisem doby, která bude také jednou tvořit dějiny.

Ale vraťme se zpět. Současná kronikářka ve své době účetní a matrikářka obce dostala kronikářství přiděleno

jako další náplň práce. Vezmu-li v úvahu náročnost této profese, je s podivem, že to neškodila tenkrát nadřazenému na hlavu. Kronikářská práce vypadá jednoduše, ale sbírat celý rok podklady, dělat zápisky, poznámky a pak vše přepsat vlastní rukou do čtyřiceti stránek velké knihy, je časově náročné.

Sektor A5 (viz Leffinqwellov psací stůl) jsem dnes mohl v klidu hodit celý do skartovačky, jelikož jsem věděl, jaký kus práce má za sebou současná kronikářka. Kronikářství v Rabí je na dobré cestě, vše je tak, jak má být. Svědčí o tom fakt, že Rabí bylo oceněno v krajském kole soutěže Vesnice roku právě za kronikářství diplomem, plaketa a finančním darem v hodnotě deset tisíc. Toto ocenění a mé poděkování patří nejen paní Jamrichové, ale také panu Růžičkovi, paní Sulanové z Čepic a všem, kdo se podílí a podíleli na jakémkoliv mapování dějin. Děkuji také všem, kteří společně tvoří Rábské noviny. Těmi byli ohromeni porotci při své návštěvě a s údivem listovali naším plátkem napříč historií. A v neposlední řadě děkuji Radce Kočí, která se svou nekončící důsledností zpracovávala obsáhlou přihlášku do této soutěže. Závěrem děkuji vám občanům Rabí, Bojanovic a Čepic za vaše tvoření dějin, dějin našich obcí.

Cílem soutěže Vesnice roku v Programu obnovy venkova je snaha povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost uskutečňování programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova. Soutěž poprvé vyhlásil Spolek pro obnovu venkova ČR v roce 1995 pod názvem "Soutěž o nejzdařilejší program obnovy vesnice". Od roku 1996 je jedním z vyhlášovatelů Ministerstvo pro místní rozvoj a Svaz měst a obcí ČR. Ministerstvo zemědělství se mezi vyhlášovatele připojilo v roce 2007

(zdroj: web, *Vesniceroku.cz*).

Naši obec (Rabí, Bojanovice a Čepice) jsme přihlásili, abychom propagovali aktivní přístup ke společenskému životu. Naše obce žijí a mají jistě co nabídnout.

Samotná přihláška v nás vzbudila touhu zmapovat, co se u nás děje, pozastavit se nad tím vším, co je tady tak zajímavé. Poznání nevyplněných míst mezi řádky toho, co je kolem nás, uvědomění si, kde jsou nedostatky a kde je prostor pro zlepšování, je vlastně výsledkem naší účasti. Je zmapováno vše od základních potřeb občana, až po celospolečenská témata. V kostce témat, které se skloňují v souvislostí s účastí v této soutěži, se vyfiltruje vlastně to, co tvoří obec obcí. Jsou to občané.

Přesto, že Rabí je historicky městem, žijeme venkovským způsobem života. Ráno kokrhají kohouti, kdekdo má ještě čurýka a drobné domácí zvířectvo. Všichni se při setkání pohledem zdravíme, protože se většinou dobře známe a koho neznáme, také ze slušnosti pozdravíme (kromě turistické sezony). Často se vidáme při společenských akcích, kde máme možnost prohodit pár slov mezi sebou. Víme kolikrát dřív než ostatní, co se stalo, nebo spíš, co se stane. Žijeme tu společně a víme o sobě. Není tohle známka vesnického způsobu života? Možná by bylo dobré zeptat se svého „luftáka“, který se sem vrací na chalupu, co se mu zde líbí? Většina lidí z měst jezdí každý víkend do malých obcí. A proč? Možná by bylo dobré zeptat se, proč většina z nás nejezdí na víkendy do velkých měst? Asi proto, že je tady všechno, co k životu potřebujeme. Však kolony luftáků mířících v pátek odpoledne z měst jsou toho důkazem.

Ať žije Rabí, Bojanovice a Čepice!

-mk-

FK BUDĚTICE

TEXT: ROBERT TÖPFER

HRRRR NA NĚ!!! FK BUDĚTICE VSTUPUJE NA SCÉNU OKRESNÍHO

Zbyněk Chmelík - trenér FK

PŘEBORU

Jestlipak máte v kalendáři zaškrtnuté datum a hodinu - **13. 8. 2016 v 16.00 hod?** Možná nemá nikdo z vaší rodiny žádné jubileum, možná tu sobotu nemáte ani naplánovaný žádný zajímavý program a přesto doporučuji obléknout se do svátečního a vydat se na místní hřiště na první mistrák fotbalového okresního přeboru FK Budětice – TJ Měcholupy. Potomci zakladatelů nejrozsáhlejšího hradu v Čechách se opět výrazně zapíší do dějin jednoho z nejmenších měst České republiky. S laskavým svolením zde již

4. rokem hostují a tato symbioza prospívá oběma stranám. Největší návštěvy ze všech okresních soutěží se zcela určitě ještě zvýší a i Vy můžete být při tom.

Realizační tým v čele se sympatickým Zbyňkem Chmelíkem nic neponechal náhodě a tým se zodpovědně připravuje již od začátku července. Součástí Budětické pouti je i tradiční turnaj v malé kopané, kterého se účastní většina hráčů širokého kádru. A v polovině měsíce již začaly přípravné zápasy. Ten první se silným pačejovským Áčkem sice prohráli 0:2, ale hráči ukázali velmi dobrou fyzickou přípravu, zarputilost a odhodlání. Ta nula je důsledkem absence několika ofenzivních hráčů laborujících se zraněním a to je

pro Zbyňka určitě starost. Po losu se také vyjádřil, že první polovina soutěže bude výrazně těžší než ta druhá. Nejdříve výborné Měcholupy a pak třaskavé derby v Hradešicích, kde se již těší, jak si na Buděticích smlsnou. „Jen, aby se chlapci nespletli, my na ně něco vymyslíme“, usmívá se zkušený trenér, který v minulosti hrál i divizi.

Následující program je jasný, po další přípravě s Volyní se odreagují na vesnickém festu, pak generálka s Myslívem a hrrr na ně, jak určitě velel Jan Žižka, když dvakrát dobýval Rabí.

Uspějí budětičtí ve své historické okresní premiéře? Neváhejte a přijďte se podívat. FK Budětice budou bojovat i za Rabí!!!

Rozpis utkání FK Budětice 2012

datum	kde	kdo	začátek zápasu
13.08.2016	hřiště Rabí	Budětice – Měcholupy	16:00
20.08.2016	hřiště Hradešice	Hradešice – Budětice	16:00
27.08.2016	hřiště Rabí	Budětice – Bolešiny	16:00
03.09.2016	hřiště Luby u Klatov	Luby – Budětice	17:00
10.09.2016	hřiště Rabí	Budětice – Sušice B	16:00
17.09.2016	hřiště Hartmanice	Hartmanice – Budětice	14:00
24.09.2016	hřiště Rabí	Budětice – Nezamyslice	16:00
01.10.2016	hřiště Dešenice	Budětice – Dešenice	16:00
08.10.2016	hřiště Rabí	Budětice – Malý Bor	16:00
15.10.2016	hřiště Rabí	Budětice – Vrhavěč	15:30
22.10.2016	hřiště Velký Bor	Budětice – Velký Bor	15:30
29.10.2016	hřiště Rabí	Běšiny – Budětice	14:30
05.11.2016	hřiště Janovice	Janovice – Budětice	14:00

FOTBAL

NÁBOR PRO PŘÍPRAVKU DĚTÍ 4 - 10 let

PÁTEK, 2. září, na hřišti v Žichovicích
17:00

Pítí si vezměte s sebou, v pátek již bude trénink.

Registrace na tel. : 603 746 031, m.kraucher@seznam.cz

Na hřišti v Rabí je zatím pouze velký fotbal a ten *malý* je otázkou také nějakého času, hlavně z finančních důvodů. Jen základní vybava pro zahájení takového fotbalu dnes činí cca 100 tis. Kč.

A proč právě do Žichovic? Zkušenost s přípravkou a žáky včetně odpovídajícího náčiní (atest. branky, malé míče..) jsou na dobré úrovni.

Základní otázkou každého rodiče je: co s tím malým klukem, nebo holčkou dělat? Od čtyř let jejich věku jsou docela aktivní a my rodiče v běhu každodenních událostí jsme čím dál více a více pasivní. Často jsou nesnesitelní a naše nervové ústrojí zažívá velkou dávku potravy. Snažíme se jim udělat ze života nekončící řád. Lítání po ulici s partou kamarádů jsme se jim nesnažili ani nabídnout. Určitě bychom skončili v kritickém hledáčku přinejmenším sousedů, kteří právě vypnuli večerní zprávy na Nově. V horším případě by naši lehkomyšlnost ohodnotila návštěva sociálky. Ano, doba je

jiná než za našeho mládí, ale touhy dětí jsou stejné.

100 hodin v týdnu jsou aktivní a neustále čekají na podněty, ale od nás se jich moc nedočkají, náš život je rutina. Zkusme jim nabídnout dvě nebo radši čtyři hodiny času týdně na lítání s vrstevníky. Míč je to, co je bude zajímat. Měření sil s někým dalším, boj své osobnosti se sobě rovným, to asi ještě nezažily. Pardon, zažily to s námi. S rodičem, který každé druhé slovo uzavírá zákazem a slovem to nesmíš. Sebedůvěru je třeba vštípit již

v mládí. Zkusme to nezávazně a zcela zdarma na hřišti, které je 1,5 km vzdálené od Rabí, 3,5 km od Čepic a 4 km od Bojanovic. Například cesta z Bojanovic je automobilem otázkou pěti minut a na kole jste tam za 20. Třeba vaši ratolest začne běhání po hřišti bavit. Než bude běhat za svým protějškem v době puberty, uplyne ještě nějaký čas a proč ho nestrávit se svým dítětem aktivně. Třeba svůj každodenní přetlak ztratí a padne za vlast do postele a ty, milý rodiči, dvě až čtyři hodiny v týdnu nebudeš používat slovo nesmíš.

-mk- ■

Chceme, aby tady naše děti v dospělosti mohly hrát. (zdroj: FK Budějice)

Více na [www: diakoniebroumov.cz](http://www.diakoniebroumov.cz)

Seznam věcí, které můžete dát do sbírek

- Veškeré letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby (nádoby bílé i černé, skleničky) zabalené v krabici
- Vátované a péřové přikrývky, polštáře a deky, peří
- Obuv – nepoškozená a v párech (svázaných gumičkou)
- Kabelky, batohy, drobné předměty z domácnosti
- Hračky – nepoškozené a kompletní, také plyšové

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- *ledničky, televize, počítače, matrace, koberce – z ekologických důvodů*
- *nábytek*
- *znečištěný a vlhký textil a obuv*

Sbírka se uskuteční:

dne: **do 30. října 2016**

čas: **v pracovních dnech a hodinách**

místo: **knihovna Rabí**

TYFLOSERVIS
rehabilitace nevidomých a slabozrakých

Máte potíže s viděním?

Máte brýle a přesto s nimi nepřečtete noviny, letáčky nebo poštu?
Nevidíte čísla na telefonu?
Nepřečtete ceny v obchodě?
Nerozeznáte spolehlivě peníze?
Nepoznáte, kolik je hodin?
Nemůžete navléknout nit do jehly?
Nevíte, který autobus přijel do zastávky?
I tento text vám musí někdo předčítat?

Nabízíme Vám zdarma
výběr vhodných pomůcek,
poradenství a nácvik dovedností

Tomanova 2645/5, 301 00 Plzeň
Návštěvu objednejte na 377 423 596
plzen@tyfloservis.cz; www.tyfloservis.cz

FOTO NA ZÁVĚR

Turistická sezona v Rabí proměňuje centrum obce v místo relaxace a prázdninové atmosféry.

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa, sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Eva Dušková, tel.: 724 296 137

rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz

Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková

Grafická úprava: Eva Dušková

Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

E-noviny, **ke stažení** a odebírání také na webu: www.mestorabi.cz/rabske-noviny

Uzávěrka příštího čísla je **30. září 2016**